

Eſbjærgs fremtidige Stilling til Landſtingsvalgene. Det bliver ſaa en Fortolkningsſag, hvorledes man vil ſtilleſig, et Spørgsmaal, der maa afgøres af de Myndigheder, ſom en Gang i Tiden ſaa med Spørgsmaalet at gøre, og i ſaa Henſeende kan der ogſaa være Tale om Refuſs til Domſtolene. Men ſom ſagt, vil man frem her, er der ingen anden Vej at gaa end den, ſom Landſtinget har anvendt. Landſtinget har for ſit Bedkommende ikke opſtillet nogen Fortolkning, det vil jeg bede de Herrer lægge vel Mærke til. Der indholdes ikke i Lovforſlaget noget ſom helſt, ſom tyder hen paa, hvorledes Landſtingets Stilling er med Henſyn til Forſtaaelſen af Grundlovens § 37 i denne Henſeende. Nu ville de Herrer, der have ſtillet Mindretalsforſlaget, indføre en Beſtemmelse i Lovforſlaget, ſom gaar ud paa en udtrykkelig Fortolkning af Grundlovens § 37 med Henſyn til Landſtingsvalgene. Saaſtremt dette Forſlag bliver vedtaget, er det min Opfattelse, at ſaa vil denne Lov ſtrande; den vil ikke kunne føres igennem Rigsdagen, og Spørgsmaalet om at ſtaffe Eſbjærg en bedre kommunal Ordning er bortfaldet i Nar. Saa ſiger den ærede Ordfører for Vædringsforſlagsſtillerne: Ja Herregud, lad os vente et Nar, ſaa kunne vi vel komme bedre igennem i næſte Samling. Det er imidlertid en fuldtændig Miſforſtaeſe. Hvis Folketinget rejſer Spørgsmaalet om Forſtaaelſen af Grundlovens § 37 ved nu at ſætte ſin Fortolkning ind i Loven, naget Landſtinget har ſøgt at gøre ſit til at holde Fortolkningen ude af Loven, ville vi ikke være et Strid nærmere til denne Sags Ordning i næſte Samling. Det kan jeg forſikre Dem, mine Herrer. Folgen vil blive, at vi ville have meget vanſkeligt ved at ſtaffe Eſbjærg den Forbedring af Forholdene, ſom vi jo dog fra alle Sider ønske. Derfor vil jeg indtrængende raade det høje Ting til ikke at vedtage det Vædringsforſlag, ſom her er blevet ſtillet til Forſlaget, thi der vil ikke opnaas andet derved, end at ſkade den Sag, ſom dog intereſſerer os alle ſammen, nemlig en bedre kommunal Ordning for Eſbjærg i Fremtiden.

Bluhme: Ja jeg vil blot til det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (M. Anderſen) ſige, at det jo er et fromt Ønſte rimeligviſ. Han ved lige ſaa godt ſom jeg, at der fra alle Sider er Tilſlutning til Vædringsforſlaget, ſaa der ikke er noget Haab om at ſaa Forſlaget gennemført, ſom det foreligger fra Landſtingets Side, og han havde gjort bedre i, tror jeg,

at støtte min Betragtning ſom en Del viſt nok deler, med Henſyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan ſiges her at være nogen begrundet Frygt for en Forrykkelse af Købſtædernes Indflydelse. Det er ene og alene det, ſom ligger bag ved Sagen. I det Djeblit Landſtinget ſlutter ſig til Folketingets Opfattelse af, hvorvidt man kan ordne Landſtingsvalgene for Handelspladſerne for Fremtiden, ſaa have vi jo den højtærede Miniſters Ord for, at han ogſaa vil gaa med dertil, og at han kun vil afviſe det, ſaaſtremt der ikke kommer. Enighed mellem de to Ting. Det er jo klart, at der ikke kan være Tale om en Forrykkelse af Forholdet for Købſtæderne, om ſaa alle de, der aspirere til at blive Købſtæder, bleve optagne i Købſtædernes Tal. Thi der bliver lige mange Repræſentanter for det, der bliver kun Tale om at forlægge et viſt Antal fra en af de ældre Købſtæder til en af de ny Pladſer, men det ſamlede Antal, ſom kommer til at repræſentere Købſtædernes Interesſer, bliver ſaa langt fra forrykket, at det i enkelte Tilfælde end ogſaa vil blive forholdsvis højere over for Repræſentanterne fra Landkredsene. I det Djeblit, en Sognekreds gaar ind og bliver Købſtadsreds, miſter jo Landkommunerne to Repræſentanter, en af den almindelige Valgmændsklaſſe og en af de højtbeſtattedes, hvorimod Købſtadkommunerne aldrig kunde miſte mere end akkurat det tilsvarende Antal til det, Valgmændene fra Landkommunerne miſte, men endogſaa i enkelte Tilfælde kunne undgaa at miſte nogen, og det kan dog virkelig ikke ſvække Købſtædernes Interesſe i politiſk Henſeende, at der kommer Velgere med fra andre Købſtæder, naar Antallet over for Landvælgerne ikke bliver forringet. Jeg ſlutter mig, ſom jeg ſagde, i øvrigt til den Ubefaling, der kom om at vedtage Forſlaget, ſom det foreligger nu, men det er rigtignok mit Haab, hvis Folketinget beſlutter ſig til at vedtage Vædringsforſlaget og alſaa ſender Sagen op igen til Landſtinget, at man da deroppe vil ſaa Øjnene op for, og at den højtærede Miniſter vil hjælpe til at gøre begribeligt, at der ikke er Tale om en Forrykkelse af Indflydelsen, kun Tale om en Omlægning af Valgmændene inden for Byerne, og at den ny Købſtad viſt nok vil ſørge for at varetage Købſtædernes Interesſer lige ſaa godt ſom de gamle, ſaa viſt ſom ny Koſte pleje at ſeje bedſt. Men, ſom ſagt, jeg ſlutter med at anbefale Tinget at vedtage Forſlaget, ſom det nu ligger for, fordi jeg i Birteligheden ikke tror, at det vil drage ſtore Konſeſſenſer efter ſig.